

NASTORZYĆ (3) *vb pf*

a jasne; w inf i praet o jasne, w imp wahanía.

inf nastorzyć (5). ◇ *praet* 3 *sg m* nastorzył (1). ◇ *imp* 2 *sg* nastórz (1). ◇ 2 *pl* nastorzcie (1). ◇ *part praet act* nastorzywszy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Nastroszyć, najeżyć, podnieść do góry (9) : Arrigere, Podnieść/ Náłtorzić/ Nákrzepzić *Mącz* 350a, 435c.

Zwrot: »nastorzyć włosy« (1): Comas arrigere, Náłtorzić álbo roztárchác/ Rozkudłác włosy. *Mącz* 350a.

Przen (6) :

Zwroty: »nastorzyć uszy« = *słuchać uważnie; aures arrigere a. erigere a. surrigere Mącz, Cn [szyk zmienny]* (5): Arrige aures Pamphile. Náłtórz vfy Pámphile/ To yest słuchay słuchay pilnie. *Mącz* 350a, 21a, 350c [2 r.], 435c.

»nastorzyć [komu] uszy [czym]« = *dodać nadziei, odwagi* (1): Arrexit mihi aures suo sermone, Náłtorzył mi vfy swoyá mowá. To yest pociefzył mie. Dodał mi dobrey myśli. *Mącz* 350b.

Szereg:»nastorzyć albo nastawić« (1): Aures arrigere, Náłtorzić álbo náłtáwić vfy/ To yest s pilnością czego słuchać. *Mącz* 21a.

Synonimy: nastawić, nastoperczyć, podnieść.

Formacje współrdzenne: nastarzać, nastarzać się.

Cf **NASTORZENIE, NASTORZONY**

JR, KW